AİLE?

ÇOCUKLARA HAFTALIK MECMUA

Sarkomer/Çizgi Diyarı

SAYI: 46
15 KURUŞ

Çarşamba günleri çıkar
Haftalıf Çocuk Gazetesi
15 Kuruştur.

YIL:I CİLT:2 SAYI:46

5 AĞUSTOS 953

Çıkaranı
ÇOCUK YAYINLARI
MÜESSESESİ

Sahibi:
HÂMİD ŞENDUR

Adres: İSTANBUL Cağaloğlu
Türbedar Sokak No: 16
Telefon: 28893

Yazı İşlerini fiilen idare eden:
Yazı İşleri Müdürü:
NAZMİ ÜNVERDİ

Abone Şartları:
3 Aylık 200 kuruş.
6 Aylık 400 kuruş
12 Aylık 800 kuruştur.

Basıldığı yer:
ÇOCUK YAYINLARI
MÜESSESESİ
MATBAASI

Tasarruf, istikbale giden en emin yoldur.

Bankamızda en az 150 liralık bir tasarruf hesabı açarak ev ve para ikramiyelerimizin çekilişine iştirak edebilirsiniz.

TÜRK TİCARET BANKASI

Bir Serüven Hikâyesi

İKİ Maceraperest

Yazan: NECLÂ ERKAN

Smith, yazdığı mektuplarda daima Doğu Afrikanın güzelliğinden bahsediyordu. Zavallı Corc, bu mektuplarla öyle bir hale gelmişti ki, güneşin kızgınlığı Afrikanın çöllerini, korular, büyük ormanları hatırlatıyor... Onların hayali bir kâbus gibi benliğini kaplıyordu.

Maceraperset yaradılmış ruhu esasen böyle şeyleri tahayyüle hazırdı. Yalnızlığı da vaziyetine eklenince Afrikaya gitmiye karar verdi. Fakat, o kadar parasızdı ki... Değil Afrika, 5 Km. ötedeki bir yere gitmeyi dahi ayı zorluk çekmeden çıkartabilmesi için inim inim düşünmesi lâzımgelirdi. Bununla beraber Corc Afrikaya gidecekti. Kararını vermişti...

Bir hafta sonra oturduğu pansiyondan ayrıldı. Az çok biriktirdiği para ile kendine biraz çeki düzen vermişti... Yol parası ise.. Kolaydı. Seyahat edeceği gemide ateşçilik yapacaktı. Şu derbeder hayatı olmasa kurnaz ve akıllı bir adamdı ama her işten çabuk bıkıyordu. Sonra arkadaşı Smith'i de çok özlemişti. Esasen Afrikaya gitmese bile işinden çıkacaktı. Zira servis şefi ile geçenlerde müthiş kavga etmişlerdi. Tabiîdir ki Corc'un pasaportunu vereceklerdi. İşte Corc daha evvel davranmış, ayrılırken kıymetini takdir edemediklerini de bağıra bağıra söylemişti.

Hikâyemizin kahramanı, böyle bir adamdı. Gemi Afrika sahillerine varmakta az daha gecikseydi ateşçilik etmekten de vazgeçecekti. Neyse ki böyle bir şey olmadı. Çünkü yapacağı kavga karadakine benzemezdi. Tuttukları gibi onu denize atarlardı muhakkak!.

Velhasıl Corc, toprağa ayağını bastığı zaman yeni hayata gelmiş gibi seviniyordu. Smith onu sevgi ile kucakladı. Ve beraberce yine eski derbeder ve serseri hayatlarına başladılar.

İki kafadar bir gün karar verdiler, vahşi kabilelerin bulunduğu yerleri göreceklerdi. Hazırlıkları fazla sürmedi. Emin buldukları bir kılavuz, onları tehlikeli mıntakaya kadar getirdi, sonra daha fazla ilerliyemiyeceğini söyliyerek iki arkadaşı bırakıp geri döndü.

Corc ve Smith günlerce yabanî yemişlerle beslenerek sık ağaçların arasında ilerlediler. Bir akşam yorgun düşmüşlerdi. Nöbet tutmak istemediler. Tutsalardı yine netice ayni olacaktı ya!.. Fakat uyanıp da başuçlarında zebellâ gibi dikilen kara renkli vahşileri görünce bu kadar korkuya kapılmazlardı. Hiç olmazsa, İki arkadaşı öylesine sarmışlardı ki kımıldanmalarına imkân yoktu.

Onları bir çuval gibi kaldırıp, bir ovanın etrafına yayılmış küçük köylerine götürdüler. Corc ile Smith kabile reisine verdikleri dürbün, şapka, eşarp, düdük gibi şeylerle kurtulabileceklerini sanıyorlardı. Vaziyet öyle olmadı. Onları bir kamış eve hapsettiler. Küçük pencereden dışarısını görmek mümkündü. Corc:

— Smith, zannederim bizi çiğ çiğ yiyecekler diye mırıldandı.

Diğeri ise:

— Zannetmem. Ateş dururken niçin çiğ yesinler; diye cevap verdi. Hem sonra onlar ağızlarının tadını bizden iyi bilirler.

Smithin gülerek söylediği son sözler Corcu sinirlendirdi. Biraz toplucaydı. Smith iyi bir kebap olacağını ifade etmek istemişti.

— Her şeyin alayındasın dostum. Fakat vaziyetimiz daha ciddî olmamızı icap ettiriyor; diye söylendi.

— Korkuyor musun?

Smithin parlayan gözlerine şaşkınşaşkın bakan Corc:

— Ne demek istiyorsun! Öldürecekler bizi.. diyebildi. Birden bomba gibi patlayan bir ses ikisini de yerlerinden oynattı.. Smith'in de rengi uçmuştu. Mütemadiyen bana ölmiyecekmişim gibi geliyordu.. diye söylenip duruyordu!.

Corc ona bağırdı:

— Bırak bu saçmaları, her şeyi hissettiğini sanıyorsun zaten.. İşte ölüyoruz!.

İkinci bir gürültü onları küçük pencereye sürükledi. Gördükleri manzaranın dehşeti karşısında korku ile ürperdiler. Vahşiler birbirlerine girmişlerdi. İki arkadaşı pişirmek için yakılan ateş ise ormanın ağaçlarına yayılmağa başlamış, bir kaç kulübe tutuşmuştu bile. Birkaç dakika içinde bir mahşer yerine dönen ovada insan cesetleri ve alev hâkimdi.. Vahşiler hercümerç içinde idiler.

Smith:

— Âni bir baskın bu.. dikkat ediyor musun? Bazı siyahilerin başlarında mavi püsküllü fesleri göze çarpıyor. Başka kabile baskın yaptı.

— Kurtulduk mu dersin Smith?

Corc endişe dolu gözlerle arka-

(Devamı 9 uncu sayfada)

BÜYÜK MÂCERA ROMANI

KARTALLAR YUVASI

ÇEVİREN: ÖZ-AY

Sevgili okuyucular,

Geçen haftaki (Kartallar Yuvası- romanımızın üçüncü sütunu teknik bir hata yüzünden başka bir hikâye ile karışmıştır. Özür dileriz.

Üçüncü sütunu düzeltip tekrar neşrediyoruz.

İki yıl önce bir gün Pariste milletlerarası otomobil yarışı yapılıyordu. On kilometrelik sahayı halk tamamen doldurmuştu. Hava da bugünkü gibi müthiş sıcaktı. Paris otomobil yarışları âdeta bütün Avrupayı alâkadar eden bir hâdisedir. Her milletten yarışçılar iştirak eder. Umumiyetle üçyüz kadar otomobil kaydolur; fakat ilk elemeden sonra elli kadarı ancak kalır. Bu ilk seçmeyi kazanan arabaları şöyle bir gözden geçirdim. Basık burunlu Renaultlar, güzel gösterişli Rolls Royce'lar, Bugatti'ler, Dodge'lar, Buick'ler ve kuvvetli Packard'lar hep oradaydılar. Her direksiyonun başında da beyaz gömlek giymiş; beyaz eldivenli ve yine beyaz renkte mantar şapkalı adamlar oturmuş; bunların yanlarında da muavinler yer almıştı. Otomobilleri çıkış çizgisine kadar itmek de bunların vazifesiymiş. Aradan geçerken gözüme mükemmel ve markasını tanıyamadığım bir otomobil ilişti. İçinde şoförü de yoktu. Yalnız büyük tekerleklerden birine dayanmış duran soluk renk elbiseli zayıf bir adam dikkatimi çekti. Yanımdakilerden birine :

— Acaba bu zat jüri âzalarından birisi mi? diye sordum.

— Hayır! diye cevap verdiler.

— Peki! ya kim?.

Arkadaşım gülümsedi.

— Bu, İngilerenin en meşhur otomobilcisi Taylor'dur. Kendi yaptığı bu otomobille ilk defa bir yarışa giriyor.

Bu esnada hakem çıkış işaretini verdi. Ortalığı bir gürültü kapladı. Beş yüz kilometrelik yarış başlamıştı. Fakat bütün dikkatimle Mösyö Taylor'u takibediyordum. Hayret!... Otomobil hâlâ harekete geçmemişti.

Bütün arabalar çıkış yaptığı halde Mösyö Taylor ve 19 numaralı arabası sanki uykuya dalmışlardı. Sigarasının dumanını üfleye üfleye öyle dalgın bir duruşu vardı ki... Mösyö Taylor'un gözünde gözlük de yoktu. Nihayet dayanamadım :

— Affedersiniz, dedim. Niye, ha-

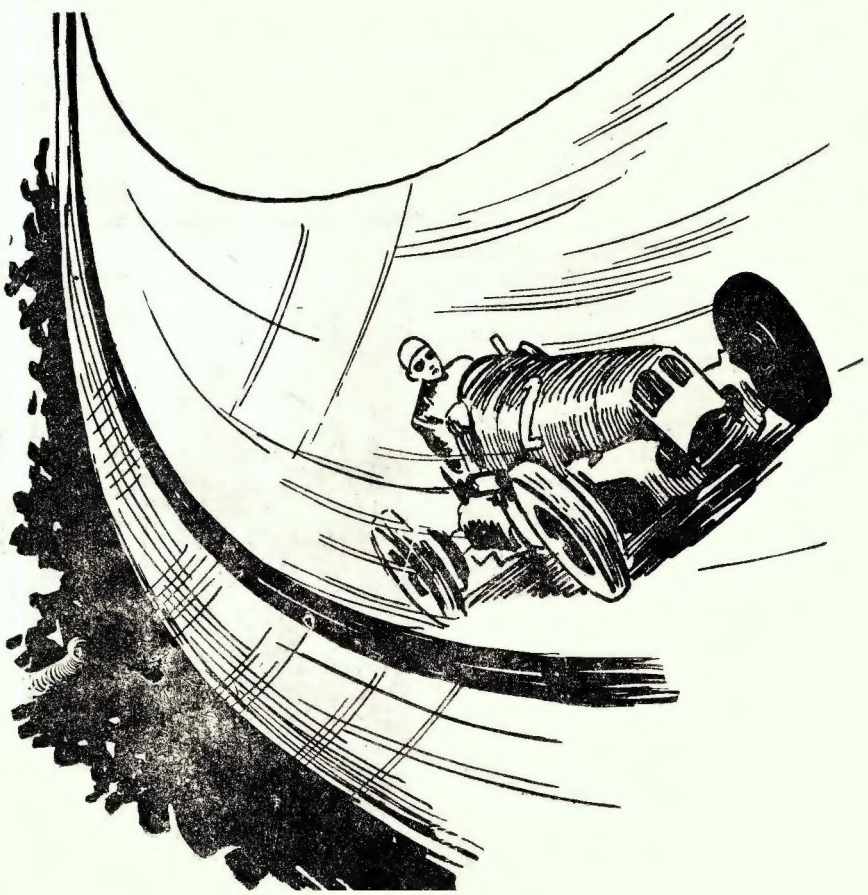

casını çıkardı.

—Dikkat! diye bağırdı.

Çocuklar biraz daha eğildiler.

— Bir, iki!

Hemen arkasından bir silâh sesi duyuldu. Bunu suya dalan vücutların çıkarttığı ses takibetti!

Grey çocukların atlayış sistemlerini tetkik etti: Lechek, göğsü üstüne hemen hemen suya hiç dalmadan kayarcasına; Radlich futbolda sertleşmiş kaslariyle sert bir yay gibi, Bielak da iri bir torpil gibi sulara atılıverdi. Suya ilk defa gö-Lechek, Radlick, Bielak ve Ahrensten sonra da diğer çocuklar atıldığı görüldü. Lechek, Radlitch ve Ahrens Krawl yüzerek diğerlerini geride bırakırken Zakcheski de en geride çırpına çırpına yüzmeye çalışıyordu.

Grey havuzun kenarında yürüyerek her elli metrede bir neticeleri ilân diyordu:

— Bilak birinci, Arens ikinci, Lechek ve Radlitch de üçüncü...

Dinç kolların darbeleriyle yarılan su dört bir tarafa saçılıyordu. Eller suyu geriye doğru çekerken, ayaklar da değirmen çarkı gibi köpükten, uzun bir iz çizip gidiyordu.

İki yana çevrile çevrile kayıp giden, güneşten yanmış bronz vücutların, tablosu görülecek şeydi. Dört şampiyon, arkadaşlarından daima iki metre kadar ileride birinciliği muhafaza ediyorlardı.

İçlerinde en güzel yüzen Bielak'dı. Çocuğun vücudunun üst kısmı hemen daima suyun dışında kalıyordu.

(Roman devam ediyor)

zırlanıp motörü harekete geçirmiyorsunuz?.

Renksiz gözleriyle beni biraz süzdükten sonra ağzından sigarasını bile almadan :

— Motör çalışıyor, dedi.

Benim, bu söze inanmamış olduğumu görünce geriye döndü ve makinenin üzerini örrten kapağı kaldırdı.

Gözüme ilkönce bir seri siyah silindir çarptı. Süpaplar sessizce ve âhenkli bir şekilde çalışıyordu. Taylor cebinden bir kurşun kalemi çıkartarak radyatörün üstüne koydu. Pedala bastı. Motör derin bir uğultu çıkarmaya başladı. Motörün bu çalışmasına mukabil kalem hafifçe titremiyordu bile. "İşte bu ideal bir maikne" dedim.

İkinci defa havuzun kenarına geldikleri zaman Grey'in sesi duyuldu. Grey :

— Yüz metre!... diye bağırıyordu.

Lechek, Ahrens'e bir hayli yaklaştı. Radlitchte Ahrens'i yakalamıya çalışıyordu. Fakat hareketlerinde yorgunluk belirtileri görülmeğe başlamıştı. Ayakları iyi çalıştığı halde kolları durgundu.

Bielak körük gibi soluyordu. Onun hemen arkasından Ahrens geliyordu. Çocuk o kadar rahat yüzüyordu ki...

Lechek bir hayli geride olmasına rağmen arkadaşları için mühim bir tehlike teşkil ediyordu.

Grey :

— İki yüz elli!.. diye bağırdı.

Bielak, ayaklariyle havuzun kenarına vurarak tekrar kuvvet aldı. Her zaman birinciliği muhafaza ediyordu. Başını geriye çevirdiği zaman Ahrens'in hemen arkasında olduğunu gördü.

Lechek'e gelince, o hiç görülmüyordu. Sadece suyun yüzünde ileriye doğru kayıp giden bir , köpük ve su kabarcığı kümesi farkediliyordu. Arada sırada da adaleli bir kol suyun yüzünde beliriyor ve tekrar içeri gömülüyordu.

Grey, neticeyi sabırsızlıkla bekliyordu. Önceleri Lechek'in zafer ümidederken şimdi hiçbir şeye ihtimal veremiyordu.

Lechek, suya gömülmüş, denizaltı gemisi gibi gidiyordu. Havuzun ortalarında Radlitch'i geçti ve bir hayli de gerilerde bıraktı. Ahrens'in yanından da bir torpil gibi geçti ve ileride giden Bielak'a yetişti. Beş saniye kadar yanyana, bir hizada yüzdüler. Arkadaşından daha kuvvetli olan Bielak kollarını bütün gücüyle çalıştırarak biraz ilerlemiye muvaffak oldu.

— Arkası var —

IVANO KARA ŞÖVALYE

GUILBERT'İN ADAMLARININ KENDİLERİNİ GÖZLEDİKLERİNDEN HABERSİZ. KEDRİK VE ARKADAŞLARI YOLLARINA DEVAM EDİYORLARDI...

ROBİN, ŞERVUT ORMANLARININ EMİN BİR KÖŞESİNE ÇEKİLEREK PRENS TARAFINA KARŞI MÜCADELEYE GİRİŞMİŞTİ...

ROBİN İLE İVANO ÇOK İYİ ANLAŞMIŞLARDI. BİR GÜN ROBİN ARKADAŞINA KRALI KURTARMAK İÇİN, HALKTAN TOPLADIĞI PARA VE ZİYNETLERİ TESLİM ETTİ...

ÇOK İYİSİNİZ ROBİN. FAKAT DAHA BU DEVEDE KULAK!

BU SIRADA İVANO İLE KONUŞMAK İSTEYEN BİR HABERCİ GELDİ...

BEYİM!.. FELAKET!.. HEPSİ DE YAKALANDILAR!..

AÇIK KONUŞ!.. NE DEMEK İSTİYORSUN?..

BABANIZ, ROVENA, İZAK VE REBEKA GİLBERTİN EMRİ OLDULAR. MAKSATLARI SİZİ YAKALAMAK!

İŞİTİYORMUSUN ROBİN?. GİDİP ONLARI KURTARMALIYIM!..

YAZ GEÇ İVANO! BU BİR TUZAKTIR. FAKAT İLE GİTMEK İSTİYORSAN SÖZLERİMİ DİNLE!

ARKADAŞIYLA UZUN UZUN KONUŞTUKTAN SONRA TORKİLSTON SATOSUNA YOLLANDI..

GUILBERT İVANONUN GELMESİNİ SABIRSIZLIKLA BEKLİYORDU...

HA! HA!.. ZATEN CESUR İVANONUN BU ZİYARETİ YAPACAĞINI BİLİYORDUM. İŞTE TESLİM OLMUŞ!..

İVANO KILICINI KAPICIYA VERİRKEN. ESİRLERİN BIRAKILMASINI İSTEDİ...

...FAKAT GUILBERT'İN BİR İŞARETİYLE MUHAFIZLAR AVLARININ ÜSTÜNE ATILDILAR...

SEN BİR ALÇAKSIN. BUNUN HESABINI BANA VERECEKSİN!..

SENYÖR! BİR ADAM SİZİNLE KONUŞMAK İSTİYOR. ARKASINDAKİ ÇALILIKLARDADA HAREKETLER VAR!..

ADIM ROBİN DİR. İVANO ESİR OLDU YA. ÖBÜRLERİNİ NİÇİN İADE ETMİYORSUNUZ?.

ESİRLERİ SERBES BIRAKMAZSANIZ ŞATONUZA HÜCUM EDECEĞİZ!.

ROBİNİN İŞARETİ İLE ARKASINDA YÜZLERCE OKÇU BELİRMİŞTİ....

-ARKASI VAR-

UÇAN DAİRELERİN ESRARI

JESS, UÇAĞININ BAŞINDA DOLAŞAN TEHLİKEDEN HABERSİZ PROFESÖRLE KONUŞUYORDU.

F.74.Ü NEDEN PARÇALARA AYIRMAYI DÜŞÜNDÜNÜZ?

İHTİYATİ TEDBİR OLSUN DİYE!

ÜSSÜN ETRAFINDA DOLAŞAN BU UÇAKLARDAN BİRİNİN BİZİ BREZİLYA'YA KADAR TAKİP EDECEĞİNİ ZANNETMİYORDUM. FAKAT YİNE İHTİYATLI DAVRANDIM. F.74. ARKADAN GELECEK.

TAM BU SIRADA SNAKE, PARNAĞI SİLAH KUMANDA ALETİNİN ÜZERİNDE, YÜKLÜ KANYONU PARÇALAMAK ÜZERE HAZIRLANIYORDU..

UÇAK, DERİN BİR DALIŞTAN SONRA TEKRAR YÜKSELMEĞE BAŞLADI.

AZ DAHA APTALLIK YAPIYORDUM. NEYSE ALDANMADIM YA!

BU ÜÇ YOLCU ALANDA BİR MEMUR TARAFINDAN KARŞILANDI. VE HEMEN ORADAN UZAKLAŞTILAR.

ALANDAN ÇOK İLERDE OLAN BUNGALOU'A GELDİLER. KONUŞMA MÜHİM BİR HÂL ALMIŞTI...

GÖZCÜLERİMİZDEN BİRİ NATTO-GROSSO'YA BİR UÇAN DAİRENİN DÜŞTÜĞÜNÜ NET OLARAK GÖRDÜ. KESİN BİR MEVKİ TAYİN ETMEK LAZIM.

BİR KAÇ GÜN SONRA DA F-74'Ü TAŞIYAN UÇAK HAVA ALANINA İNMİŞTİ...

GÖKYÜZÜNDEN BÜYÜYÜP BÜYÜYÜP DE KAYBOLAN BİR CİSMİN GEÇTİĞİNİN KİMSE FARKINA VARMAMIŞTI...

ERTESİ GÜNÜ JESS, HAZIRLIKLARA BAŞLAMIŞTI

İŞTE HARİTA. UÇAN DAİRE DÜŞTÜĞÜ YERDE BÜYÜK BİR BOŞLUK MEYDANA GETİRMİŞTİR HERHALDE..

PEKALÂ, YERİNİ İYİCE TAYİN EDECEĞİM

HAYIRLI İŞLER, JESS

JESS, YUKARDAKİ TEHLİKEDEN HABERSİZ YOLA ÇIKTI...

Rémy Bourlet

ARKASI VAR

ARSEN LÜPEN İSTANBULDA

CİNGÖZ RECAİ İLE Beraber ve Karşı Karşıya

YAZAN: Server Bedi

Cingöz Mehmet Rızanın yüzüne bakarak:

— Benim üstadımdır, bu! dedi, fakat bütün zekâsını seferber ettiği halde sizin izinizi bulamadı. Belçikalı siz miydiniz? Madam Rıdvayın evindeki uşaklardan biri kıyafetine mi girmiştiniz? Başka bir hüviyet altında mı yaşıyorsunuz? Ben de anlıyamadım

Arsen Lüpen sordu:

— Siz de polis nafiyesi misiniz?

Cingöz kahkahasını güç zaptederek cevap verdi:

— O şerefe lâyık değilim, dedi. Ben hırsızım.

Lüpen kaşlarını çattığı halde bakışlarının tatlı cazibesini muhafaza ederek Cingözü bir süzdü ve sordu:

— Sizde de münevver hırsızlar çok var, demek. Bir de Cinkoz... Cin. Nasıl diyorlar?

— Cingöz.

— Evet bir de Cingöz varmış. Bahsini çok duydum. Siz onu tanıyor musunuz? Eski İttihat ve Terakki nazırlarından biri bana ondan çok bahsetti.Kalamıştan Viyanalı kızı kaçırışı da hoş bir lâtife idi. Mükâfatını da görmüş olacak.

Cingöz sordu:

— Ay siz burada İttihat ve Terakki nazırlarile de görüştünüz mü?

— Dostlarım arasında çok Türk var. Hükûmet memurları da var. Şüphesiz benim kim olduğumu bilmiyorlar.

Arsen Lüpen bu sözleri söylerken Mehmet Rıza gözlerini hayretle açıyordu.

Cingöz dedi ki:

— İşte o bahsettikleri hırsız benim, Mösyö Lüpen. Sizin Türkiyede ki eşiniz olarak meşhurum. Gazeteler benden bahsettikçe sizi hatırlamaktan da kendilerini alamazlar. Bunun için sizinle tanışmak şerefini çoktan beridir arıyordum. Biraz dahageç kalsa imişim bu teşerrüf bana ahrette nasip olacakmış galiba!

Arsen Lüpen gözlerini hayret ve takdirle açarak:

— Öyle mi? dedi, sizi tanıdığıma cidden çok memnun oldum.

Bir sükût oldu.

Mehmet Rıza başını kaldırarak, Cingöze hitaben, Fransızca sordu:

— Mösyö Arsen Lüpen, bu vaziyetten kurtulmak için ne fikirde bulunduklarını lûtfen söylerler mi?

Arsen Lüpen Mehmet Rızaya doğru başını çevirdi ve cevap verdi:

— Sizin vaziyetiniz de olunca şimdilik mukadderata teslim olmak lâzımdır. Hayat ekseriya fırsatlar hazırlar. Olmadığı takdirde ölüm çok mühim bir şey değildir. Hayat, yaşandığı kadardır.

Mehmet Rıza ona doğrudan doğruya sordu:

— Niçin "sizin vaziyetiniz,, diyorsunuz? Sizin vaziyetiniz bizimkinden farklı mı?

Arsen Lüpen güldü:

— Sizin veya benim... Teferruata karşı çok hassassınız.. Hepsi bir yola çıkmıyor mu?

Cingöz de sordu:

— Ben de anlamıyorum, dedi, şimdi siz buradan kaçmak için fırsat mı kolluyorsunuz? Yoksa havagazı koklamayı eroin çekmek gibi tatlı mı buluyorsunuz?

— Ben eroin kullanmak sevmem. Ticaretinden de, kaçakçılığından da hoşlanmadım. Madam Ridvayın hatırı için bu işi yapıyorum. O bir kere Hristonun pençesine düşmüştü. Bunu hissediyordum. Daha ziyade kadıncağızı kurtarmak için bu işe girdim. Paraya ihtiyacım olmadığını belki duymuşsunuzdur.

Mehmet Rıza söze karıştı:

— Hristonun anlattığı nedir? diye sordu, Paris - Marsilya yolunda Kivelli'nin üstüne kurşun sıkmış, fakat mermi ihtiyar Ridvayın bacağına saplanmış. Onu siz Versaydaki şatosunda tedavi etmişsiniz, doğru mu bu?

— Tamamiyle.

— Peki, nasıl olur? Polis duymadı mı?

— Hayır! Madam Ridvay ve kız kardeşleri o meselede büyük bir ma-

haret ve soğukkanlılık gösterdiler. Benim hususî otomobilimin içinde idiler. Ben aralarında değildim. Olsaydım şüphesiz Hristo bu namussuzluğa cesaret edemezdi. Vakit gece yarısından sonra. Yol tenha. Hristo silâhı çeker ve ihtiyarı ayak bileğinden yaralar. Benim şoförüm otomobili durdurmuş, Hristo da yere atlıyarak kaçmış. Madam Ridvay, hiç tereddüt etmeden, şoföre hemen yola devam etmesini emreder. Kadın ve kızkardeşleri, kemerlerile, Mösyö Ridvayın baldırını sımsıkı bağlıyarak kanım durdururlar. Benim şatoma gelince mesele kalmadı. Kolayca tedavi ettirdim, hiç kimsenin haberi olmadı.

LÜPEN DİYOR Kİ..

Mehmet Rıza gözlerini Arsen Lüpenden ayırmıyordu. Yüzünün bir tarafı kan içinde kalan, fakat gene sakin gülümseyişi dudaklarının etrafından eksik olmıyan bu garip adamın her bakışı, başının en küçük hareketi, gülüşü, beyaz ve parlak dişleri, kalın sesinin madenî titreyişleri, sevimliliği ve ciddiyeti Mehmet Rıza için ayrı ayrı, birer zabıta vak'asını tasvir eden tablolar kadar canlı manzaralardı. Cingözle onun farkını da şimdi gözleriyle görüyordu. Arsen Lüpen daha ağır, daha ciddî ve nefsine emniyetini, istihzasını, bakışları hakkındaki duygularını Cingözden daha fazla gizliyen bir adamdı. Yüzünde çizgiler daha sabit, daha hareketsizdi. Kaşları, Cingözün kaşları gibi oynamıyordu.

En ziyade şaştığı şey,Lüpenin bu vaziyetteki rahat ve nâlâ kendinden çok emin duruşuydu. Vâkıa Cingöz de neş'eli görünüyorsa da onun bu keyfinin bazan korkusunu ve telaşını gizliyen bir maske olduğunu Mehmet Rıza çok iyi bilirdi. En mağlûp ve en bedbaht anlarında neş'eli şarkılar söyliyerek hem başkalarını, hem de kendilerini aldatmak istiyenler gibi Cingöz Recainin bu kahkahaları da bir teselli veya kendi nefsi üzerine bir telkin ihtiyacının mahsulü olabilirdi. Fakat Arsen Lüpen bir çayırda uzanmuş, çiçekler arasında nefis bir bahar havası teneffüs ediyormuş gibi müsterihti. Korkusunu veya telâşını dışarıdan anlamağa imkân yoktu.

Nereden nereye!.. Mehmet Rıza, Arsen Lüpenle böyle bir yerde ve âdeta bir ölüm arkadaşı olarak yan yana geleceğini tahmin edebilirmiydi.

İki Maceraperest...

(Baştarafı 3 üncü sayfada)

daşına bakıyordu. "Sakın bizi almıya gelmiş olmasınlar?.."

— Bırak bu saçmaları da şuradan çıkmıya bakalım.

İki arkadaş kamış kulübeden çıkmak için uğraşmıya başladılar. Fakat o derecede sıkı yapılmıştı ki bir türlü kırıp dışarı çıkamıyorlardı.

— Yangının kulübeye sirayet etmesini bekliyeceğiz. Başka çare yok; diye söylenen Corc, başını salladı:

Smith:

— Yanacak mıyız yani? diye sordu.

— Hayır! Bir tarafından tutuşursa gedik açılmış olur. Bir yerimizi yakmadan çıkarsak ne âlâ!.

Az sonra Corc'un dediği oldu. Büyüyen alev, her tarafı sarmıştı. Smith ileri atıldı. Alevlerin arasından dışarı fırladı. Corc'u vahşi okların gözünden saklamak istemişti. Nihayet Corc da yanına gelebildi. Şişmanlığı kolayca hareket etmesine mâni oluyordu. Kargaşalık işlerine yaramıştı İlerideki nehire doğru koştular. Vahşilerin kayıkları orada duruyordu. Smith koşarak onlardan birini suya itti. Bu sırada Corc'un bir hayli arkada kaldığını farketti. Ağaçların arasından onun sendeliyerek geldiğini gördü. Koşarak Corc'u tuttu. "Aziz kardeşim nen var?,,

— Oh Smith. Alevlerden kurtulamadım. Kolum yanmış!..

Corc'un yarası cidden ağırdı. Fakat kurtulduklarına da sevinyorlardı. Kayığa binip uzakiaştılar. Kıyıdan, vahşi çığlıkları ve alev yükseliyordu.

İki arkadaş bu maceradan ders almışlar mıydı? Bilinmez! Ufukta kaybolurken neş'eli kahkahalarını duymak mümkündü. Belki de yeni tehlikelere atılmaktan çekinmiyeceklerdir...

Neclâ ERKAN

Cingöz Fransızca mırıldandı:

— Şu Hiristo hepimizden yaman çıktı Daha doğrusu kendimize güvenmemizin cezasını çekiyoruz.

Mehmet Rıza ona sordu:

— Sen buraya nasıl geldin?

— Allah cezanı versin!.. Hep senin yüzünden!.. Sen nerede, ben de orada. Senden ayrılamıyacağımı bilmez misin? Fakat beni asıl hayrete düşüren şey, Mösyö Lüpenin burada olu'sudur.

Cingöz Parisli hırsızın yüzüne baktı:

Arsen Lüpen esniyerek şu cevabı vermişti:

— Zavallı Kivelliyi o tarzda öldürdükten ve Madam Ridvaya da silâh sıktıktan sonra ben bu canavarın peşini bırakamazdım. Ondan bu cinayetlerinin hesabını bizzat sormak istiyordum.

Mehmet Rıza Lüpenin gözlerine bakarak:

— Siz Hiristo ile temasınızı muhafaza ediyor muydunuz? dedi.

— Hayır. Paristen kaçtıktan sonra bir daha onu görmedim. Kivell'iyi öldürünceye kadar da onun İstanbulda olduğunu bilmiyordum.

— Peki.. Burasını nasıl buldunuz?

— Ah.. İşte orası karışık bir noktadır Hristonun buradaki kaçakçılık şebekesi, ayni zamanda Madam Ridvayın da emri altında idi. Hattâ bazıları Madamın yanında uşaktılar. Ben bunlara itimat etmemesini madama çok tavsiye ettim. Fakat o, bu herifleri koğduğu veya polise teslim ettiği takdirde kendisinin de ele verilmesinden korkuyordu. Onları idare etmeğe çalıştı. Bir de, uşaklarının Hiristoya bağlı olduklarından emin değildi. Onları kendisine sadık zannediyordu. Kadınların bazan esirî derecede itimadı nefs sahibi oldukları malûmdur. Fakat Hiristonun adamları arasından bir tanesini ben para ile elde ettim. Bu adam, size de pek çok hizmeti dokunan Yanidir. Maksadım onun vasıtasile Hiristoyu polise yakalatmaktı. Anlıyorsunuz değil mi? O tarzda hareket etmem lâzımdı ki, Hiristo adaletin eline geçmeli, fakat Madam Ridvayın şikâyetiyle değil, başka bir yoldan.. Meselâ Yani gibi bir adamın mensup olduğu şebekeyi polise ihbarı üzerine.. Anladınız mı?

— Fakat, Hiristo ele geçseydi Madam Ridvayın da vaktiyle kendisine ortaklık etmiş olduğunu polise haber verecekti Bu takdirde metresinizi de yakalıyacaktık.

— Arkası var —

GÜZEL BİR HİKÂYE

PARS Yavrusu

Meşhur avcı, yerli köyünün ortasında birdenbire kopan feryatlara ve tamtam seslerine kulak kabarttı. Kulübenin önünü temizliyen sadık uşak ve kılavuza seslendi:

— Magobi, ne oluyor?

— Dodololar avdan dönüyorlar sahip! Onun için şenlik var.

Dodolo kabilesi halkı, Afrikanın en uzun boylu zencilerinden sayılırlardı. Hakikaten de bu esrarengiz ülkede Pigme adı verilen ve boyları bir metreyi ancak bulan cücelerden başka, aralarında iki metreden aşağı insan bulunmıyan Dodololar da vardır seyyah epey zamandır bu kabilede misafir kalıyordu. Tabancasile fişekliğini beline takarak kulübeden çıktı. Köyün meydanına doğruldu. Kabilenin bütün erkekleri, kadınları ve çocukları meydanda toplanmış Tam - Tam adı verilen yerli davulları çalıyor ve bütün yerliler, büyük bir sevinç içinde bulunuyordu. Seyyah, kabilenin yaşlı reisine kadar ilerledi. Selâm verdi ve sordu:

— Savaşçıların bana da bir şey getirdiler mi?

İhtiyar reis, birçok hediyelerini aldığı seyyaha:

— Evet yabancı dost! dedi. Sana da bir pars yavrusu getirdiler.. Henüz süt emiyor.. Daha pek küçük,

Pars yavrusu ufak bir kedi boyundaydı. Seyyah, kucağına aldığı hayvanı okşarken, yabani hayvan, hafif hafif hırlıyor, yeni sahibini pençeleriyle tırmalamak, dişleriyle ısırmak isiyordu.

Seyyah, kulübesine doğrulacağı zaman ihtiyar reis:

— Biraz ihtiyatlı ol yabancı dost! dedi. Bu yavrunun anası, çocuğunun izini muhakkak bulacaktır. Yavrusu çalınan pars dişileri çok tehlikeli olur.

Hakikaten, o gece, hava henüz karardığı ve soluk bir ay ışığı, ortalığa yayıldığı zaman, köy civarında müthiş bir panter miyavlaması yükseldi. Sesi, kâh oradan, kâh buradan geliyor, fakat seyyahın kulübesinin yakınlarından bir türlü ayrılmıyordu. Ana pars, her halde yavrusunun izini bulmuş olacaktı. Kulübesinde, gezdiği yerlerin hartasını çizmekle uğraşan seyyah, pars yavrusunun da üstünde uyuduğu pöstekiden kalktığını ve ortalıkta sinirli sinirli gezinmeğe başladığını gördü. Ana dışarıda, yavru içeride, sabaha kadar miyavlaştılar. Güneş doğduğu zaman, ananın sesi kesilmiş, lâkin yavru parsın gözüne hâlâ uyku girmemişti

Seyyah, bu hayvanın henüz bir ana kuzusu olduğunu düşündü. Küçük yavrunun karnını manda sütü ile doyurduktan sonra salıvermeğe karar verdi. Fakat anası nerelerdeydi acaba?. Hayvan yalnız kalırsa, başka canavarlar tarafından parçalanmaz mıydı?

Kulübenin önündeki çayırlıkta, büyük bir toprak çanağa, Magobinin getirdiği manda sütünü boşalttılar. Küçük yavru çok acıkmış olacaktı. Hemen sütü yalamıya başladı. Seyyahla kılavuzu da kulübenin önüne geldiler, uzaktan gözetlediler. Onlar henüz yavrunun yanından ayrılmışlardı ki yakınındaki fundalıklarda bir çatırtı duyuldu. Birdenbire ana pars, meydana çıktı. Yavaş yavaş yavrusuna yaklaştı Küçüğün karnını doyurmasına engel olmadı. O, sütünü içerken ana da teşekkür dolu gözlerle seyyaha bakarak yavrusunu yaladı. Küçüğün karnı doyduğunu aklı kesince, yavrusunu en sesinden yakaladı. Ormanda kayboldu.

Lâkin o günden sonra pars ailesile seyyah arasında garip bir ahbaplık başladı. Ertesi sabah seyyahla kılavuzu, dışardan akseden hafif miyavlamalarla uyandılar. Ana pars la yavrusu tekrar gelmişlerdi. Seyyah, hayvanın yavrusunu kahvaltıya getirdiğini anladı. Magobi, hemen yine bir kaba süt hazırladı. Ana parsın gözleri önüne kulübenin önündeki meydanlığa götürdü. Yavru, yeniden sütüne daldı ve ana pars da başında, evlâdını seve okşaya bekledi.

Artık, her sabah böyle oluyordu. Ve bu garip ahbablık dört ay kadar sürdü. Bir sabah. seyyahla kılavuzu, süt kabına dokunulmamış olduğunu gördüler. Demek ki ana parsla yavrusu gelmemişlerdi.

Yalnız ondan sonra da seyyah, ne zaman sahilden gelen bir asker veya arkadaşlar at gezisine çıksa, uzaktan uzağa kendisine bir parsla, artık iyice büyümüş olan yavrusunun bekçilik ettiğini ve bir şey bırakmadığını görüyordu. Bu ahbablık, tâ seyyah oralardan ayrılıncaya kadar devam etti.

En Güzel Hikâye,
En Heyecanlı Roman
En Sürükleyici Yazı
ve Resimleriyle
ARMAĞAN
Ciltleri
OKUMA ZEVKİNİZİ ARTTIRAN EN İYİ ARKADAŞINIZDIR
Bütün Kitapcılarda Bulunur

ÇOCUK YAYINLARI MÜESSESESİ Cağaloğlu - Türbedar Sokak No: 16 İSTANBUL

MANDRAKE

KLAGA KAFESTEN KURTULUNCA SIRASI İLE RAKOF'U, MANDRAKEYİ, ABDULLAHI YERE SERDİ.. SONRA BAHÇEYE ÇIKTI. RESSAMIN ÜSTÜNE ÇULLANDI. MÜFETTİŞİN KURŞUNLARI CANAVARA TESİR ETMEDİ. MARİNA TEHLİKEDE İDİ...

O BÜYÜK ADAMA BEBEĞİNİ VERDİN. SONRA BUNUNLA KAVGA ETTİ

BÜYÜK ADAM MI? DEMEKKİ KLAGA! AL SANA YENİ BİR OYUNCAK!

KLAGA İLE DÖVÜŞTÜK ONU ALTEDEMEDİM!.

ŞİMDİ ONU BULMALIYIZ! PENCEREDEN ÇIKTI İSE BAHÇEDEDİR!.. ZATEN DIŞARIDAN GÜRÜLTÜLER GELİYOR!

KLAGAYA FENALIK YAPACAK ZAMAN BIRAKMAMAK LÂZIMDI...

KLAGA MARİNA İLE KOŞUYORDU...

EFENDİ!. SURAYA BAKINIZ!

MARİNANIN SESİNİ DUYDUM. NEREDE O? DEV NEREDE?

ATEŞ ETTİM TESİR ETMEDİ. MARİNAYI KURTARALIM!.

BENİ İKİ DEFA DÖVDÜ BİR ELİME GEÇİRSEM ÇEKECEĞİ VAR ONUN.

BU FIRSATI ELE GEÇİRMEK İÇİN ONU TAKİBEDECEĞİZ.

KLAGA MARİNAYI YAKALAMIŞ. DERE TEPE DÜZ KAŞIYORDU...

DEVİ NİHAYET GÖRDÜLER...

RESSAM BEN YALNIZ GİDİYORUM.

KAÇIYOR!.. ÇABUK OLMAMIZ LÂZIM

RESSAM SİZE SON DEFA SÖYLÜYORUM. YARALISINIZ. DEVİ TAKİBEDEMEZSİNİZ. BURADA KALIN!..

MARİNAYI KENDİ ELİMLE KURTARMALIYIM!.

DOSTUM, İSTEMEZDİM AMMA SİZİ BURADA BIRAKMAĞA MECBURUM!.

RESSAM FAZLA ISRAR EDİNCE PUT GİBİ DONAKALDI.

BU SIRADA CANAVAR DÜŞMANLARINDAN ÇOK UZAKLAŞMIŞTI...

-ARKASI VAR.

BAYTEKİN

İYİ YA İŞTE! BENDE BUNDAN ŞÜPHELENİYORUM. KAÇIŞIMIZ ÇOK KOLAY OLDU. SONRA SİLDE SİLAH VARDI!

YANILIYORSUNUZ-SA DEĞE TESADÜFLER YARDIM ETTİ!.

ŞEN O MASALI YANGO-YA ANLATAMAZSIN. DİNLE BENİ!. ŞİMDİ KIYIYA YANAŞACAĞIM. DALEYİ ALIRSIN YANINA YÜRÜYEREK GİDERSİN!..

KRAL OPTİK'İN DEVRİYE GEZEN POLİSLERİNE YEM OLMAK İSİME GELMEZ! BAŞKASININ LÂFIYLA HAREKET ETMEK HOŞUMA GİTMEZ!.

BAYTEKİNİN ALAYLI KONUŞMASINA KIZAN Çİ DUVARDAN BİR TÜFEK KAPTI...:

ÖYLEYSE SİZİ ZORLA ÇIKARTIRIM!

TABANCAN DA ISLANMIŞTIR AMMA ÇOK GÜZEL BİR SİLAH! VER ONU BANA BAKAYIM. HAYDİ ÇABUK OL!.

Çİ SİLAHI ALMAK ÜZERE İLERLERKEN BAYTEKİN KIZIN ELİNE BİR DARBE VURUR. Çİ BOŞ BULUNDUĞUNDAN TÜFEK ATEŞ ALIR...

ÖKAN ÖLDÜRÜCÜ ŞUA MOTÖRÜ İŞLETEN ALETLERE RASTGELİR. BAŞI BOŞ KALAN MOTOR AZGIN BİR BOĞA GİBİ SAĞA SOLA SALDIRIR....

...VE NİHAYET KAYALIK BİR SAHİLE BAŞTANKARA EDER...

AYNI ANDA BAYTEKİN İLE Çİ İLERİYE DOĞRU SENDELERLER...

-ARKASI VAR-